Skall jag gå ur församlingen?

Spara som PDF

Fråga:

Frälsningskransen har kommit in vår församling. [.....] Vad gör jag? Skall jag gå ur församlingen, vilket jag lutar åt? Är det något att gå ur för?

Svar:

Hej,

Jag förstår precis hur du känner. Det är så otroligt mycket osunt som kommer in i våra församlingar idag, och man blir lätt villrådig i hur man skall förhålla sig. Läs gärna kapitel 8 i Hesekiel i GT. Det påminner mycket om läget i Sverige idag, där ockult utövande får allt mer insteg mitt inne i Herrens hus. I vers 6 står det:

> *Han sade till mig: "Du människobarn, ser du vad de gör? Det är mycket vidriga ting som Israels hus här bedriver så att jag måste **lämna min helgedom**.*

På GT:s tid lämnade Gud sitt tempel när avguderiet hade nått så långt att det utövades mitt inne i templet. Det skedde ett "andebyte" i templet. Herren lämnar med säkerhet sitt hus/sin församling/sin kropp även idag när avguderiet breder ut sig, och då är det helt klart att vi inte kan vara kvar i den församlingen heller, när Gud lämnat. Jag anser att 2:a Tessalokinerbrevets kapitel 2:1-12 talar om detta andebyte i vår tid. Så frågan blir då: när är det läge att lämna?

Uppenbarelseboken manar oss också till att "Gå ut från henne" (Upp 18:4), dvs skökokyrkan, den otrogna församlingen. Förr eller senare kommer det bli nödvändigt för alla sanna Guds barn att gå ur alla samfund i Sverige om ingen radikal omvändelse sker i samfunden och bland ledarskapet. Ledarskapet driver ju bara samfunden allt längre ner för avfallets utförsbacke. Men jag tror du skall ha en övertygelse om att lämna innan du gör det. Har du en kristen gemenskap som är trogen Bibeln, på annat håll? Ja, då är det lättare att stå utanför en etablerad församling. Har du inte en sådan gemenskap kan det vara tufft att stå på egna ben. Be i så fal om att få en ny och sund gemenskap, det kommer Herren

att ge dig!

Själv lämnade jag Svenska kyrkan när K-G Hammar blev ärkebiskop, och sedan lämnade jag Missionskyrkan strax innan den gick upp i det nya samfundet Equmeniakyrkan, det fanns ingen annan utväg för mig. Det var ju så här det var i gamla tiders väckelser, folk stod inte ut med ogudaktigheten i statskyrkan. Man träffades istället till bön och bibelläsning där hemma. Så växte frikyrkorörelsen fram med sina starka bönemänniskor och lekmannapredikanter. DÅ var det kraft som förvandlade människor och samhälle. Så är det inte idag. Men kanske ett liknande folkuppror kommer att ske inom kort. Jag har hopp för en väckelse - om än småskalig - bland trogna gräsrötter som "inte tar del i hennes synder och drabbas av hennes plågor" (Upp 18:4).

Ja, det var några korta tankar. Var inte rädd för att pröva nya vägar om du går bedjande fram, men var rädd om gemenskap som är värdefull för dig. Må Herren leda dig!

/Lennart